

עלי באריקדות!

בחירות. הדבר מטיל על הרשימות הגבלות רבות. אך נותן בידי כולן, בהתאם לגודלן, סכום-כסף מקופת המדינה. השיטה היתה בלתי-צודקת בעליל, אך היא נתנה בכל זאת מינימום מסויים גם לרשימות הקטנות.

עכשיו באה הצעה מחוכמת: יהיה מימון, אך רק למפלגות הגדולות.

איך עושים זאת? פשוט מאוד: קובעים שהמימון יהיה רק אחר הבחירות. לפני הבחירות אפשר יהיה לקבל רק הלוואות תמורת ערבויות.

החשבון הוא פשוט. למפא"ירבתי אין כל בעייה לקבל הלוואות או לתת ערבויות. היא שולטת בכל הכלי כלה ובכל הכסף, ופשוט מעבירה את הכסף מכיס אחד שלה (המדינה) לכיס שני (המפלגה).

גם המפלגות הגדולות האחרות יוכלו להסתדר, בעזרתו של פינחס ספיר. אולם לרשימות הקטנות אין ביטחון שיעברו את אחויהחסימה. מפלגת-רעיון, להבדיל ממפלגת-נכסים, אין לה ערבויות.

רשימה קטנה לא תוכל להמציא ערבות, וממילא לא תקבל את ההלוואה.

בלי הלוואה, לא תוכל להוציא כסף במערכת-הבתי רות. אם לא הוציאה כסף, לא תקבל את ההקצבה גם אחרי השלילה בבחירות.

כפשטות: מוד מנגנוני-הענק של המפלגות הגדולות, המשופעות בכסף של משלמי-המיי, מים, תעמולה רשימות קטנות, בלי פרוטה בכיס. דויד בלי קדע.

ההוצאה תהיה בדיוק כמו במיקרה של אחויהחסימה: כמה מן הרשימות הקטנות יחולו, המקומות יחולקו בין הגדולים. מפא"ירבתי תקבל רוב מוחלט בכנסת מבלי שקיבלה את רוב הקולות בקלפי.

אלא שבניגוד להגדרת אחויהחסימה עצי מן, מזימה זו מתחכמת יותר, כרוצה פחות. לכן יכול להיות שחרות, המפד"ל ו"ע יתפתו והשתתף בה.

(מצד ל"ע, תהיה זאת איולת מונומנטלית. ברע שיהיה למפלגת-העבודה רוב מוחלט, היא תורוק את ל"ע לכלבים. ותחוקק חוק דראקוני לשינוי שיטת-הבחירות.)

שהוצאה הראשונה של השיטה האזורית תהיה להגן חיל למפא"ירבתי רוב מוחלט ושילטון טוטאלי, פוחדות כל המפלגות הרציניות האחרות לתת לכך יד.

אבל גולדה אין סבלנות. ולכן — למרות שהשיטה האזורית נחלה ככנסת ניצחון פירחום חרפעמי — הועזו כבר כמה וכמה שיטות-חסימה פחות מתחכמות, ויותר גסות.

ה שיטה הפשוטה ביותר היא להעלות את אחורי החסימה עצמו. פשוטו כמשמעו.

כיום חייבת רשימה לצבור אחוז אחד שלם של הקר לוח הכשרים, כדי לבוא בכלל בחשבון חלוקת המנדטים (למרות שמנדאט אחד עצמו מצריך רק כ-0.8% של הקולות.)

עכשיו רוצים לקבוע: מי שמקבל פחות מ-2.5%, או 4%, או 5% של הקולות, לא יקבל שום מנדאט.

במדינה שאין בה חוקה, ושבה יכול הרוב לחוקק כל

בשנת ד...
ברוגזה רבה ענתה לאחד ה...
שואלים, אשר העיר, כי מפ...
לגת העבודה נתונה לסחף "ה...
שבועון המסויים".
"מעולם", אמרה, "לא לקח...
תי שבועון זה בידי מעולם...
לא. תמצא לי חוק — אמרה...
לשואל — כיצד להוציא את...
אורי אבנרי מן הכנסת, ואני...
אלך אתך על זה לבריקדות...
כיצד אתה מעליל עלי שאני...
נסחפת על ידי השבועון? גם...
ילדי לא קוראים שבועון זה."

"ידיעות אחרונות" למחרת היום

חוק — ניתן לחוקק גם את החוק הזה, בעזרת 61 חברי כנסת.

הבעייה היא שקשה לגייס את ה-61.

אמנם, אם תחולסנה הסיעות הקטנות בדרך זו, יתפנו בכנסת הבאה 7, או 10, או 22 מקומות — תלוי בגודל אחויהחסימה שייקבע.

כל המפלגות הגדולות ירוויחו מזה, כי כל אחת תזכה בנתח מן הגזילה. אלא שמנחם כגין, וכמה אישים רציניים אחרים בצמרת המפלגות, מכינים שרווח קל זה אינו כדאי.

אם יתפנו 7 מקומות בכנסת — לפחות 4 מהם יגיעו אוטומטית לידיה (או לחלק אחר מגוסה) של מפא"ירבתי. כאמצעות תחבולה זו היא תשיג סוף-סוף רוב מוחלט בכנסת.

הרוב הזה יחוקק או חוקים נוספים, כדי לסלק גם את המפלגות האחרות. אם מותר לסלק סיעות קטנות, מדוע לא סיעות בינוניות, ולבסוף סיעות גדולות, המפיעות למלכה וליורשיה?

לכן החליטו חרות והמפד"ל להתנגד כעת להעלאת אחויהחסימה.

פ קודת-המביצע ניתנה ב-17 בדצמבר 1970. גולדה מאיר הופיעה בבניין הקסטל בתליאביב בפני הני הלת המפד"ל וסיעתה בכנסת.

אחד העסקנים של המפד"ל, הטיח בפני גולדה את ההאשמה שמפלגת-עבודה מושפעת על-ידי רעיונות העולה הזה.

על כך ענתה גולדה — כפי שהיא עצמה אישרה לאחר מכן מעל דוכן הכנסת. בתשובה לשאלתה:

"אדוני, אתה במדינה בדיוק כמוני. יש חוקים במדינה הזאת.

"אתה מוכן שנעלה את אחויהחסימה? אני עוד לא שמעתי מהמפד"ל שהם מוכנים. על פי חוק אתה יכול להוציא את אורי אבנרי מהכנסת?

"תמציא לי חוק, ואני אדך נגדו על הבארי קארות!"

כ רינת ישראל היא כיום מונארכיה כימעט-אבטור לוטית. דבר המלכה במועצתה אינו חוקי-המדינה — אבל הוא הזמנה לחוקק חוק.

"תמציא לי חוק!"

קודה זו לא היתה מופנית, כמובן, אל עסקן המפד"ל. לא הוא יכול לחוקק חוקים.

את חוקי המדינה יוזמת צמרת מפלגת-העבודה. הפי קודה היתה מופנית אליה.

ומאותו רגע התחילו הגלגלים להפתוכב. תחילה כשקט, לאחר-מכן בקול גובר.

כל עסקן ועסקניק ידע שזהו דבר המלכה — ושי מילוי המישלה הואת הוא האמצעי הטוב ביותר לרכוש ידידים בצמרת ולהצליח בחברה.

ה שאלה הגדולה היתה איך?

1. הכי פשוט היה לחוקק חוק בן פסוק אחד, לאמור: "לכל אזרחי ישראל, מלבד חברי תנועת העולם הזה — כוח חדש, הזכות לבחור ולהיבחר לכנסת."

אבל אנחנו מדינה דמוקרטית, ולא נאה לחוקק בה חוק כזה.

יש רק דרך אחת: למצוא קריטריון אובייקטיבי כלי-שהו שיכלול את הסיעה המעוררת את זעם המלכה, ולי הוציאה מחוץ לכנסת.

ויש רק קריטריון אחד, שאפשר לקבעו כי חוק: הגודל.

גולדה עצמה הבינה זאת. לכן הזכירה במפורש, בפקודת-המביצע הנ"ל, את אחויהחסימה.

ארכימדס ז"ל אמר: "נתנו לי נקודה איתנה לעמוד עליה, ואני אוזי את העולם."

גולדה תבל"א אמרה: "נתנו לי אחויהחסימה, ואני אסלק אותי!"

מאז הקדישו כמה מן המחוח העקומים ביותר בארץ את כל כישורונם העצום לבעייה זו. הם גילו שיש יותר משיטה אחת של חסימה.

עכשיו הם פורשים לפני גולדה שלל סטגוני של אחרי זייהחסימה, כרוכל את מרכולתו.

לבחירתך, הוד מלכותך!

א אחויהחסימה האלגנטי ביותר הוא שינוי שיטת הבחירות, והנהגת בחירות אזוריות.

כל שיטה אזורית מנהיגה אחויהחסימה גבוהה.

הגובה תלוי בפרטי השיטה — החל ב-10% וכלה ב-50.1%. יוזמי ההצעה מעוניינים, כמובן, בשיטה המכי טיחה את החסימה הגבוהה ביותר.

יש לכך מעטה גדולה: היא מוסווית כהלי כה. הדרך הזאת לניהונם רצופה בכוננות הטובות ביותר. תמיד אפשר למצוא אופף של כסויים, שיצדיק הפיכה כרוטאלית זו כמאי מרים מזומדים.

אלא שהדרך ארוכה, וההצלחה מוטלת בספק. מכיוון

אם תצליח גולדה, באחת השיטות האלה, או בכמה מהן ביחד, לגרש מן הכנסת את סיעתנו — וסיעות אחרות יחד עימה — יהיה ברור לכל אדם צעיר, הדוגל ברעיון חדש, שהכנסת נעולה בפניו.

הוא יצטרך לחפש לו שדהיקרב אחר. כרחובות. בכיכרות.

גולדה לא צריכה לעלות על הבאריקות כדי לגרש אותנו מן הכנסת. די לה בקנונייה עלובה של מלחכי-פינח. אבל אם תצליח, יעזו אחרים על המית"רפים.

...עלי באריקות ניפגש, ניפגש..."